

From: "gunnelinoie" <gunnelinoie@outlook.com>
Sent: Sun, 30 Jun 2024 21:15:12 +0200
To: "Riksantikvarens postmottak" <RA-postmottak@ra.no>
Subject: Høring Riksantikvarens bevaringsstrategi for landbrukets kulturmiljø

Some people who received this message don't often get email from gunnelinoie@outlook.com. [Learn why this is important](#)

Innspill til forslaget

Alt som står beskrevet i dette forslaget er bra og alle er enige om at tiltak er nødvendig.

Men planer har en tendens til å bli for generelle og målene for mange.

For at dette forslaget ikke skal havne i samme skuff, er det etter min mening en del ting som må på plass for at dette skal være gjennomførbart.

1. Riksantikvaren må prøve å gjenvinne sin plass i forvaltningen.

- Noen må få et tydeligere og overordnet ansvar.
- Lovbrudd og mislighold må få konsekvenser. Respekten for Riksantikvaren er borte og respekten for vern er ikke lenger det det var.
- Kontrollvirksomhet må gjeninnføres.

2. Sefrak- registret har mistet sin betydning.

- Det viser seg å være både mangelfullt og inkonsekvent.
- Alle hus med en tidsbestemt alder må registreres på samme måte. Hvis bare en av bygningene på et setertun er registrert, så har det ingen funksjon. Flere og flere setrer går tapt på denne måten fordi kommune og fylkeskommune velger å overse registreringene.

3. Kommunene bør selv pålegges å foreta registrering i sin kommune. Og da skal det gjelde på alle områder, og ikke bare verneområder og der hvor eierne godkjenner det.

- Bare slik får de oversikt og forståelse for hvilke verdier de er satt til å forvalte.

4. Vern og fredning kan ikke lenger baseres på frivillighet.

- Er det foretatt en fredning så kan ikke eieren selv få bestemme om han skal respektere det.
- Regelverk må tydeliggjøres og gjelde for alle. Også de med penger, og for de som er så store skogeiere at de ikke bryr seg med noen ting.

5. Hvis et nytt nasjonalt Sefrak-register kommer på plass og Askeladden oppdateres, samtidig som funksjonen tydeliggjøres, så vil alle som skal forvalte slike miljøer ha klare retningslinjer. Og dokumenter og søknader kan igjen få en betydning. Ikke slik som i dag; der søknader er avgjort på forhånd eller de kan sendes to år i etterkant og godkjennes av både kommune og fylke. Eks. Stor-Elvdal.

6. Slik vil det kanskje også være enklere og holde kontroll på de ulike kulturminnene som ofte er i tilknytning til slike eiendommer, og minnene kan stedfestes ordentlig.

Med hilsen

Gunn-Elin Øie

Sendt fra min Galaxy